

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De ingressu Magorum in vrbem Regiam disparente stella.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

velut viæ ducem præeuntem, conspiciantur, cuius ductum sequuntur, non declinando ad dextram vel sinistram, cum illa quiescente quiescendo, & cum eadem progrediente progrediendo, quanto intimorum præcordiorum tripudio? certè non minore quàm olim Hebræi per desertum in terram promissionis tendentes, cum viderent antecedentem viamque demonstrantem columnam nubis per diem, & ignis per noctem.

O quàm suaviter & efficaciter per vias rectas ad culmen eximie perfectionis à diuina sapientia & bonitate ducitur, quisquis diuinæ eius inspirationi ad perfectiora semper vrgenti non segniter cooperari nititur! Affectus ijdem renouandi.

II. *De ingressu Magorum in urbem regiam, disparente stella, Matt. 2.*

I. **C**UM Magi iam longum iter stella præuia emensi Hierosolymæ urbi regie appropinquarent, lætitiæque gestirent, ob spem breui conspiciendi recens natam regem, quem istic se reperiuros certò sperabant: ecce mox eorum obtutibus subducitur stella, cuius aspectu

Et hucusque mirifice fuerant recreati: quo inopinato casu tristantur quidem, & non nihil turbantur, non tamen ideo animos deijciunt, nec à cœpto desistunt, sed urbem regiam ingredi, & quem stellæ indicio didicerunt esse natum, ab hominibus porro percontari, ubi natus sit, constituunt.

Quàm mirabilis, & suavis prouidentia Dei, electos suos nunc consolantis, nunc probantis! sicut enim Magis subduxit ad tempus conspectum tam gratiosi syderis ad eorum fidem confirmandam, constantiam probandam, magnanimitatem intendendam, meritumque augendum: sic non rarò seruis suis subtrahit gratiam diuinæ consolationis, & tenerioris deuotionis, ob eosdem & similes fines. Quàm constanter ergò perseuerandum seruo Dei in continuo proficiendi conatu, non minus tempore desolationis, quàm consolationis? Constantia in studio perfectionis, resignatio ad ariditates & desolationes de manu Dei acceptandas.

II. Ingressi urbem Magi audacter interrogant: *Vbi est, qui natus est Rex Iudeorum? vidimus enim stellam eius in oriente, & venimus adorare eum.* Quàm eximia fuit eorum fides, quam inuicta magnanimitas,

F ras,

tas, quàm ardens constansque desiderium videndi & adorandi natum Regem, cum de eo nato non dubitent, sed, vbi natus sit, inquirant: nec vereantur alium Regem Iudæorum istuc querere vbi ambitiosum Herodem, non ferentem regni consortem, cernuat imperare? nec à querendo desistunt, licet cum Herode totam aulam, & urbem regiam turbari animaduertant?

Ose. II.

O quam admirabilis virtus Verbi infantis in præsepio iacentis, iam tunc trahentis omnia ad seipsum, trahentis, inquam, in funiculis Adam, in vinculis charitatis! quàm efficaciter, quàm suaviter attraxit ad sui cognitionem amoremque hosce tres viros siderum spectandorum arte pollentes, sed longè à via veritatis aberrantes; & mille alios etiamnum trahit prius *sicut oves errantes, sedentes in tenebris & umbra mortis, computrescentes velut iumenta in stercore suo*, ad clariorem sui cognitionem, feruentiorem amorem, generosiorum imitationem, intimam familiaritatem?

Quisquis sic traheris, agnosce humili gratoque animo manum affectumque traheris, nec sequi desine, donec assequi mereare. Gratitude, constans amor vocationis, & feruor gratiæ excitanti cooperandi.

III. He

III. Herodes, audito tam insolito Messiae Iudæis promissi iam nati indicio, turbatus, & de regno suo amittendo sollicitus, dissimulato suo infando consilio, ex principibus Sacerdotum, & scribis populi conuocatis inquit, discit-que locum, ubi promissus Messias nasceretur, atque hac ratione simul Magis humano indicio innotescit, ubi, quem loquente cælo natum didicerant, quaerendus sit.

Quàm mirum diuinæ prouidentiae & pietatis in hoc elucet consilium? quo factum est, ut Herodes, licet impius, diuinæ dispositioni cooperaretur, & per malos ministros & sacerdotes (de quibus Malachias ait: *Labia sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirent ex ore eius:*) veritas pijs demonstraretur, & sensus scripturarum aperiretur. O quàm verè *diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum!* Quàm inscrutabile quoque hic suspiciendum iudicium Dei, gentiles è longinquo adducentis, & mirae luce gratiæ suæ illuminantis; Iudæos sibi tam propinquos deserentis, & ex-cæcari permittentis! O quàm verè *iudicia Dei abyssus multa!* Quàm verè dixit Veritas: *Nemo potest venire ad me, nisi Pater meus traxerit eum!* O quàm

Malac. 1.

Rom. 8.

Ioa. 6.

quàm detestanda ambitio, superbia, ingratitude, amor temporalium, quæ excæcarunt mentes Herodis & Iudæorum, vt ne pedem quidem mouerent ad quærendum illum thesaurum absconditum, quem alijs ostenderunt! quàm amplectenda humilitas, obedientia, constans feruor quærendi Deum neglecta cura temporalium, quæ Magorum animos sic illuminarunt, sic inflammârunt, vt demonstratum thesaurum sollicitè quærent, & feliciter inuenirent! Admiratio diuinæ prouidentia, gratitudo, constans feruor Christum quærendi, amandi, imitandi.

III. De inuentione & adoratione nati Regis

I. **A** Ccepto de loco nati Regis indicio, Magi statim relicto aulae strepitu rectà Bethlehem versus alacriter contendunt, & ecce stella, quam viderant in Oriente, antecedebat eos, usq; dum venisset staret supra, ubi erat puer. Et videntes stellam gauisi sunt gaudio magno valdè. Quare lætitijs ad primum conspectum stellæ, quæ disparuerat, incesserint? Quare exultabundi tam miram circa se diuinam prouidentiam obstupuerint & laudauerint? quanto gaudio reliquum itin-